

Ελπίδα για έναν κόσμο γεμάτο φόβο

ΕΛΠΙΔΑ για έναν κόσμο γεμάτο φόβο

Κατά τη διάρκεια των αιώνων της ανθρώπινης ύπαρξης στη γη, εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν πρόωρα τη ζωή τους λόγω πολέμων, με ορισμένες εκτιμήσεις να φτάνουν έως και το ένα δισεκατομμύριο. Στις περισσότερες περιπτώσεις, στο τέλος αυτών των πολέμων, υπήρχε η ελπίδα ότι η επιθετικότητα ενός έθνους εναντίον ενός άλλου δεν θα επαναληφθεί και ότι ο κόσμος θα απαλλαγεί από τον φόβο μια για πάντα. Πράγματι, όταν ανακοινώνονται οι στόχοι τέτοιων συγκρούσεων μεταξύ εθνών, συχνά δηλώνεται ως ένας από τους σκοπούς η απελευθέρωση από τον φόβο.

Αυτό μπορεί να φαίνεται ως ένας ευγενής στόχος, αλλά όταν οι πόλεμοι φτάνουν στο τέλος τους, οι καρδιές σχεδόν όλων των εμπλεκομένων γεμίζουν σχεδόν αναπόφευκτα με ακόμη μεγαλύτερο φόβο για το μέλλον. Η συνεχής αποτυχία, μετά από σχεδόν κάθε πόλεμο, να επιλυθούν οι διαφορές μεταξύ των εθνών έχει οδηγήσει, αργά ή γρήγορα, σε περαιτέρω συγκρούσεις και έχει προκαλέσει την αύξηση του φόβου, αντί για τη μείωσή του. Αυτή είναι η ιστορία της ανθρώπινης ιστορίας.

Οι φόβοι του σημερινού κόσμου έχουν βαθιές ρίζες στην αποτυχία των ανθρώπινων ηγετών να βρουν εφαρμόσιμες λύσεις για τα προβλήματα που γεννά ο

εγωισμός και το μίσος. Υπήρξε μια εποχή που οι σοφοί της γης έλεγαν στους ανθρώπους ότι η ανθρωπότητα, μέσω μιας διαδικασίας εξέλιξης, προχωρούσε σταθερά προς μια ανώτερη κατάσταση πολιτισμού και ότι ο φόβος θα γινόταν σύντομα παρελθόν. Ο κόσμος γίνεται καλύτερος, έλεγαν, και σύντομα θα έχουμε μια ουτοπία ειρήνης και καλής θέλησης, που υπήρξε το όνειρο των προφητών και το τραγούδι των ποιητών.

Ως απόδειξη ότι αυτή η λαμπρή προοπτική για το μέλλον ήταν δικαιωμένη, μας υπενθύμιζαν την πρόοδο της εκπαίδευσης και μας έλεγαν ότι ένας διαφωτισμένος κόσμος θα ήταν αρκετά σοφός ώστε να μην επιχειρήσει την επίλυση διεθνών διαφορών μέσω του πολέμου. Μας ζητήθηκε επίσης να λάβουμε υπόψη τις μεγάλες προόδους στην επιστήμη, ότι και αυτές θα συνέβαλαν στη διαρκή ειρήνη μεταξύ των εθνών. Επιπλέον, υποστηρίχθηκε ότι η θρησκεία σημείωνε τόσο ραγδαία πρόοδο στη γη, ώστε σύντομα ολόκληρος ο κόσμος θα ήταν τόσο βαθιά διαποτισμένος από τη φιλοσοφία της Ομιλίας του Ιησού στην Όρος, ώστε ο πόλεμος θα ήταν αδύνατος. Δυστυχώς, γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο παταγωδώς απέτυχαν όλα αυτά, καθώς και οι πολλές άλλες ισχυρισμοί που διατυπώθηκαν.

ΈΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΦΟΒΟΥ

Ο φόβος του πολέμου, ωστόσο, είναι μόνο μία από τις πολλές καταστάσεις που προκαλούν ανησυχία στις καρδιές των ανθρώπων στον σημερινό κόσμο. Καθώς εισερχόμαστε στο δεύτερο τέταρτο του αιώνα της νέας Χιλιετηρίδας, πολλοί άλλοι φόβοι βασανίζουν άτομα,

κοινωνίες και έθνη. Παραθέτουμε παρακάτω έναν μερικό κατάλογο με μερικούς από αυτούς τους φόβους:

Ο φόβος που συνδέεται με την πολιτική διαίρεση και πόλωση εντός των χωρών, ιδίως στον λεγόμενο δυτικό κόσμο, η οποία έχει οδηγήσει σε αναταραχές και βία σε πολλά έθνη.

Ο φόβος για τις φαινομενικά αδιάκοπες συγκρούσεις και αναταραχές που προέρχονται από τη Μέση Ανατολή, καθώς και για τις πιθανές επιπτώσεις τους στον κόσμο γενικότερα.

Ο φόβος για περαιτέρω επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ των παγκόσμιων υπερδυνάμεων, της Κίνας, της Ρωσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες είναι όλες ζωτικά αλληλένδετες μεταξύ τους, τόσο οικονομικά όσο και σε άλλους τομείς.

Ο φόβος για τις ακόμη άγνωστες επιπτώσεις της συνεχιζόμενης ανάπτυξης της Τεχνητής Νοημοσύνης («AI») και για το αν η ανθρωπότητα θα είναι σε θέση να ελέγξει με ασφάλεια την πρόοδό της και τη χρήση της.

Ο φόβος για μικρά κράτη, κυβερνήσεις και ηγέτες που ενεργούν ανεξέλεγκτα, οι οποίοι, αν και μικροί σε σύγκριση με τις παγκόσμιες υπερδυνάμεις, θα μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλη καταστροφή σε σημαντικά τμήματα της κοινωνίας, αν δεν τεθούν υπό έλεγχο.

Ο φόβος, γενικά, για αυτό που φαίνεται να είναι μια συνεχής χρηματοοικονομική και οικονομική

αβεβαιότητα τόσο σε περιφερειακό, όσο και σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο.

Ο φόβος για τις αυξανόμενες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, ιδίως όσον αφορά την πιθανότητα ισχυρότερων φυσικών καταστροφών, όπως καταστροφικές καταιγίδες, πυρκαγιές, σεισμοί ή άνευ προηγουμένου αλλαγές στα καιρικά φαινόμενα.

Ο φόβος για απρόβλεπτες ασθένειες, όπως αυτές που παρατηρήθηκαν τα τελευταία χρόνια λόγω της πανδημίας του κορονοϊού και των καταστροφικών επιπτώσεών της σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ο φόβος ότι οι «πολιτισμικοί πόλεμοι» θα συνεχίσουν να εντείνονται, είτε αφορούν θέματα ηθικής, φυλής, θρησκείας ή άλλων τομέων, σε βαθμό που η κοινωνία γενικά θα καταστεί τόσο κατακερματισμένη και διχασμένη, ώστε να κινδυνεύει να καταρρεύσει σύντομα λόγω έλλειψης κατεύθυνσης.

Τέλος, υπάρχει ο φόβος ότι, σε όλα αυτά τα μέτωπα, τα συμπτώματα των προβλημάτων θα συνεχίσουν να αυξάνονται σε τέτοια κλίμακα και προς κάθε κατεύθυνση, ώστε η τελική επιβίωση της ανθρωπότητας να τίθεται υπό αμφισβήτηση. Αυτή είναι η κατάσταση του σημερινού κόσμου, γεμάτου φόβο. Επομένως, ρωτάμε: Υπάρχει πραγματική ελπίδα για την ανάκαμψή του και για την εξάλειψη του φόβου από τις καρδιές των ανθρώπων;

Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Ενώ οι σημερινές συνθήκες φόβου και αγωνίας έχουν επέλθει σε πολλούς στον κόσμο απροσδόκητα και

παρά τους ισχυρισμούς ενός συνεχώς εξελισσόμενου πολιτισμού, δεν αποτέλεσαν έκπληξη για τους προσεκτικούς μελετητές της Βίβλου· διότι σε όλες τις σελίδες της οι εμπνευσμένοι προφήτες του Θεού το είχαν προφητεύσει. Ο προφήτης Δανιήλ, για παράδειγμα, προφήτευσε ακριβώς αυτή την εποχή στην ανθρώπινη εμπειρία και την περιέγραψε ως «καιρό θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπάρχει έθνος». (Δανιήλ 12:1). Ο Ιησούς ανέφερε αυτή την προφητεία του Δανιήλ και εξήγησε ότι η εκπλήρωσή της θα γινόταν κατά τη δεύτερη παρουσία Του και το τέλος της εποχής.

Ο Ιησούς περιέγραψε μερικές από τις λεπτομέρειες αυτής της εποχής θλίψης, λέγοντας ότι θα επικρατούσε επί της γης «απογοήτευση μεταξύ των εθνών και σύγχυση», και ότι οι καρδιές των ανθρώπων θα αποθαρρύνονταν από φόβο καθώς θα προσβλέπουν στα πράγματα που θα έρχονταν επί της γης. (Λουκάς 21:25,26). Η αναφορά του Ιησού στον φόβο που θα γέμιζε τις καρδιές των ανθρώπων αρκεί για να δείξει ότι αναφερόταν στη σημερινή εποχή, καθώς ποτέ δεν υπήρξε τόσο διαδεδομένος φόβος εκ μέρους των ανθρώπων όσο υπάρχει σήμερα. Όταν ο Ιησούς είπε ότι θα επικρατούσε στη γη απογοήτευση των εθνών και σύγχυση, εικονογράφησε αυτή τη σκέψη παρομοιάζοντάς την με το βρυχηθμό της θάλασσας και των κυμάτων. Αυτό είναι πράγματι ένα πολύ εύστοχο σύμβολο των ανήσυχων, δυσανεστημένων μαζών της ανθρωπότητας σήμερα, καθώς αγωνίζονται απελπισμένα να αποτρέψουν την καταστροφή που φοβούνται ότι θα προκαλέσει το ορμητικό κύμα του ανθρώπινου εγωισμού, το οποίο υλοποιείται από την

ίδια την επιστήμη και την τεχνολογία που κάποτε καυχιόταν για την ικανότητά της να οδηγήσει τον κόσμο στην ειρήνη και την καλή θέληση.

Ο προφήτης Δαβίδ επίσης προφήτευσε αυτή την εποχή στην οποία ζούμε· και, όπως ο Ιησούς, έτσι και αυτός παρομοίασε το χάος του κόσμου με το αμείλικτο χτύπημα της θάλασσας και των κυμάτων, καθώς οι θορυβώδεις απαιτήσεις των ανθρώπων και των εθνών χτυπούν τα προπύργια ενός πολιτισμού που κάποτε θεωρούνταν απόρρητος. Η προφητεία του Δαβίδ απευθύνεται σε όσους έχουν πίστη στον Λόγο του Θεού, και για αυτούς δηλώνει: «Γι' αυτό δεν θα φοβηθούμε, αν και η γη μετακινηθεί, και αν τα βουνά μεταφερθούν στη μέση της θάλασσας· αν τα νερά της βρυχώνται και τaráσσονται, αν τα βουνά σειούνται από το φούσκωμά τους.» Ψαλμός 46:2,3

«Δεν θα φοβηθούμε», δηλώνει ο προφήτης. Ως χριστιανοί, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε ό,τι έρχεται πάνω στη γη· δηλαδή, δεν θα φοβηθούμε αν εξοικειωθούμε με τις προφητείες της Βίβλου και έχουμε πίστη σε ό,τι δηλώνουν σχετικά με το σήμερα και το αύριο. Οι προφητείες της Βίβλου περιέχουν τη μόνη γνήσια εξήγηση για την αιτία της παρούσας παγκόσμιας δυστυχίας και προσφέρουν τη μόνη ελπιδοφόρα προοπτική για την έκβαση αυτής της παρούσας σκοτεινής περιόδου φόβου. Το να γνωρίζουμε το σχέδιο του Θεού σχετικά με το ανθρώπινο πεπρωμένο σημαίνει να έχουμε ειρήνη και χαρά στις καρδιές μας, παρά τον φόβο που μας περιβάλλει, και να είμαστε σε θέση να εκπέμπουμε παρηγορητική βεβαιότητα στους άλλους. Σύμφωνα με

τη Βίβλο, ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της τραγικής εποχής φόβου και αγωνίας; Έχει ειπωθεί ότι η παρούσα εποχή έχει ραντεβού με το πεπρωμένο. Αυτό είναι σωστό, αλλά ο Θεός κρατά το χέρι που ελέγχει αυτό το πεπρωμένο, και οι συνέπειες είναι τόσο εκτεταμένες που η φαντασία σχεδόν παραλύεται όταν προσπαθούμε να τις κατανοήσουμε. Εν συντομία, τα γεγονότα, όπως επισημαίνονται στον Λόγο του Θεού, είναι τα εξής:

Φτάνουμε στο τέλος μιας εποχής στο σχέδιο του Θεού. Ναι, ακόμη περισσότερο από αυτό, φτάνουμε στο τέλος του κόσμου. Δεν θα είναι, όπως πολλοί κάποτε εσφαλμένα υποθέτουν, το τέλος της γης (Εκκλησιαστής 1:4), αλλά το τέλος της κυριαρχίας του Σατανά πάνω στη γη, η οποία πρόκειται να αντικατασταθεί από την κυριαρχία του Χριστού. Ζούμε τώρα στην εποχή της επιστροφής Του και της προετοιμασίας για την εγκαθίδρυση της βασιλείας Του.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ

Όταν ο Ιησούς προφήτευσε τα χαρακτηριστικά της εποχής μας, δηλώνοντας ότι θα ήταν μια εποχή κατά την οποία οι καρδιές των ανθρώπων θα γέμιζαν φόβο, το έκανε απαντώντας σε ερωτήσεις που του έθεσαν οι μαθητές Του. Οι ερωτήσεις αυτές ήταν: «Ποιο θα είναι το σημάδι της παρουσίας Σου και του τέλους του αιώνα;» (Ματθαίος 24:3). Αναφέροντας αυτές τις ερωτήσεις, χρησιμοποιήσαμε μια ορθή μετάφραση των ελληνικών λέξεων που χρησιμοποιήθηκαν (). Σε ορισμένες μεταφράσεις της Βίβλου, αυτό το απόσπασμα έχει μεταφραστεί λανθασμένα ως: «Ποιο

θα είναι το σημάδι της έλευσής σου και του τέλους του κόσμου;» Ωστόσο, οι μαθητές δεν ρωτούσαν πώς θα μπορούσαν να γνωρίζουν τότε πλησίαζε η ώρα της επιστροφής του Ιησού, αλλά μάλλον πώς θα γνώριζαν τότε είχε πράγματι επιστρέψει.

Η απάντηση του κύριου σε αυτές τις ερωτήσεις παρέχει τη μόνη αξιόπιστη εξήγηση για τις σημερινές συνθήκες στον κόσμο και τη μόνη γνήσια ελπίδα για καλύτερες μέρες που θα έρθουν. Αποκαλύπτει ότι πλησιάζουμε στο τέλος της παρούσας εποχής και ζούμε στην εποχή της δεύτερης παρουσίας Του. Αυτό, με τη σειρά του, σημαίνει ότι πλησιάζει η ώρα για την εκπλήρωση εκείνων των πολλών υποσχέσεων του Λόγου του Θεού που μιλούν για τις ευλογίες της ειρήνης, της χαράς και της ζωής που θα δοθούν στην ανθρωπότητα ως αποτέλεσμα της επερχόμενης χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, του Βασιλιά των βασιλέων και Κυρίου των κυρίων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ιησούς θα βασιλεύσει στη γη ως άνθρωπος. Η πρώτη επίσκεψή Του στη γη ήταν ως ανθρωπινό ον, προκειμένου, όπως εξήγησε ο ίδιος, να δώσει τη σάρκα Του στο θάνατο για τη ζωή του κόσμου. (Ιωάννης 6:51). Αλλά αφού παρείχε το μέσο για την απελευθέρωση από τον θάνατο μέσω της θυσίας της ανθρωπίνης φύσης Του στον σταυρό του Γολγοθά, αναστήθηκε από τους νεκρούς ως ένα ένδοξο θεϊκό ον, της ίδιας φύσης με τον ίδιο τον Δημιουργό, «τον οποίο κανένας άνθρωπος δεν έχει δει ούτε μπορεί να δει». 1 Τιμόθεο 6:16

Λόγω μιας υπερβολικά κυριολεκτικής ερμηνείας ορισμένων προφητειών του Λόγου του Θεού, έχουν

αναπτυχθεί πολύ πρωτόγονες αντιλήψεις για τη Δεύτερη Παρουσία του Χριστού. Κάποιοι έχουν υποθέσει ότι, όταν επιστρέψει, θα τον δουν ως έναν άνθρωπο αιωρούμενο στους ουρανούς, και ταυτόχρονα θα συμβούν τεράστιες αναταραχές της φύσης στους ουρανούς και στη γη, οι οποίες θα επισκιάσουν σε καταστροφικότητα οτιδήποτε έχει καταφέρει ποτέ ο άνθρωπος, ακόμη και με τη χρήση πυρηνικών όπλων.

Τώρα, όμως, βλέπουμε ότι οι προφητείες που χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για αυτή την εσφαλμένη αντίληψη σχετικά με τη Δεύτερη Παρουσία του Χριστού περιγράφουν συμβολικά την αναταραχή των ανθρωπογενών θεσμών που έχουν διαμορφώσει τον πολιτισμό μας. Αυτό ακριβώς περιγράφουν οι προφητείες ως το τέλος του κόσμου – όχι το τέλος της γης, αλλά αυτό που ο Απόστολος Παύλος περιγράφει ως «τον παρόντα κακό κόσμο». (Γαλάτες 1:4). Ο Ιησούς αναφέρθηκε στον Σατανά, τον Διάβολο, ως τον «άρχοντα αυτού του κόσμου», επομένως το τέλος του κόσμου σημαίνει το τέλος της αυτοκρατορίας του Σατανά, το τέλος της κυριαρχίας του πάνω στα μυαλά και τις καρδιές των ανθρώπων. Ιωάννης 12:31

Κάθε χριστιανός θα πρέπει να χαίρεται όταν παρατηρεί οποιαδήποτε ένδειξη που υποδηλώνει ότι το τέλος του κόσμου πλησιάζει. Όλη η ανθρωπότητα θα χαρεί όταν συνειδητοποιήσει ότι ο κόσμος του Σατανά έχει φτάσει στο τέλος του· διότι τότε θα έχει την ευκαιρία να γίνει πολίτης ενός νέου κόσμου – όχι ενός άλλου πολιτισμού κατασκευασμένου από ανθρώπους, αλλά μιας νέας

τάξης, στην οποία η εξουσία και οι νόμοι θα είναι εκείνοι της βασιλείας του Χριστού.

Ο κόσμος που ακόμη και τώρα φτάνει στο τέλος του δεν ήταν ποτέ απόλυτα ικανοποιητικός, ούτε καν για εκείνους που έδειξαν τον μεγαλύτερο ενθουσιασμό στις προσπάθειές τους να διαιωνίσουν την ύπαρξή του. Είναι αλήθεια ότι υπήρχαν πολλά καλά πράγματα σε αυτόν, αλλά η αμαρτία και το κακό υπερίσχυαν. Η ασθένεια, ο πόνος και ο θάνατος υπήρξαν η φοβερή κληρονομιά όλων. Το μίσος και ο πόλεμος κατέστρεψαν την ευτυχία των ανθρώπων και διέλυσαν την ειρήνη των εθνών.

Ο φόβος για χειρότερα πράγματα που θα έρθουν, τόσο εδώ όσο και στη μέλλουσα ζωή, έχει συμβάλει στο να στερηθούν οι άνδρες και οι γυναίκες από τη χαρά που, τουλάχιστον προσωρινά, θα μπορούσαν διαφορετικά να έχουν. Πράγματι, όπως δηλώνουν οι Γραφές, υπήρξε ένας κακός κόσμος, και όσο περισσότερο μελετάμε τα χαρακτηριστικά του, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούμε ότι ο Ιησούς ήξερε για τι μιλούσε όταν δήλωσε ότι ο Σατανάς είναι ο άρχοντάς του.

Μπορούμε όλοι να χαρούμε που ένας τέτοιος κόσμος πλησιάζει στο τέλος του και ότι, όπως δηλώνουν οι Γραφές, ο ηγεμόνας του θα δεθεί και τελικά θα καταστραφεί. Ο Ιησούς είπε ότι όσοι ζουν αυτή την εποχή και έχουν πίστη στον Λόγο Του, όταν δουν να εκτυλίσσονται τα πράγματα που προφήτευσε, θα πρέπει να υψώσουν τα κεφάλια τους με ελπίδα και χαρά, διότι θα πλησιάζει η ώρα της απελευθέρωσής τους, και της απελευθέρωσης της ανθρωπότητας, από την αμαρτία και τον θάνατο.

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

Σε μια εμπνευσμένη προφητεία για τη βασιλεία του Χριστού, που μας έδωσε ο Απόστολος Παύλος, δηλώνει ότι ο Χριστός πρέπει να βασιλεύει έως ότου όλοι οι εχθροί υποταχθούν κάτω από τα πόδια Του και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος (1 Κορινθίους 15:24-26). Αυτό υποδηλώνει ότι ένας από τους σκοπούς της βασιλείας του Χριστού είναι η καταστροφή των εχθρών — των εχθρών του Θεού, του ανθρώπου και της δικαιοσύνης. Ενώ ο θάνατος θα είναι ο τελευταίος από αυτούς τους εχθρούς που θα εξαλειφθεί από την κυριαρχία του Χριστού, άλλοι εχθροί θα καταστραφούν πριν από εκείνη την εποχή, και μεταξύ των πρώτων αυτών είναι οι εγωιστικές και αμαρτωλές θεσμοί της γης που εμποδίζουν την κυριαρχία του Χριστού με δικαιοσύνη και ευθύτητα. Η καταστροφή αυτών συνεπάγεται προσωρινή ταραχή και θλίψη για τους ανθρώπους που έχουν κρατηθεί σε δουλεία από αυτούς. Αυτό ακριβώς περιγράφει ο προφήτης Δανιήλ ως «καιρός ταραχής, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπάρχει έθνος». Δανιήλ 12:1

Στην προφητεία του δεύτερου Ψαλμού, ο Ιησούς αναφέρεται ως ο μεγάλος βασιλιάς της γης, τον οποίο ο Θεός έχει ορίσει να βασιλεύει. Προφητεύτηκε ότι, πριν αρχίσει τη βασιλεία του με δύναμη και δόξα, τα έθνη του κόσμου θα βίωναν μια περίοδο «θλίψης», όπως δεν είχε ξαναγίνει «από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα». (Ματθαίος 24:21). Σε σχέση με αυτή την προφητευμένη καταστροφική ανατροπή της τάξης των πραγμάτων, σε διάστημα λίγο μεγαλύτερο από τον

περασμένο αιώνα, γίναμε μάρτυρες της κατάρρευσης πολλών από τα κληρονομικά βασιλικά οίκοι της Ευρώπης, καθώς και του χάους στις παγκόσμιες υποθέσεις που ακολούθησε. Στην ίδια την προφητεία του Ιησούς για αυτά τα γεγονότα, δήλωσε ότι όλες οι φυλές της γης θα θρηνούσαν εξαιτίας της παρουσίας Του, και βλέπουμε αυτόν τον θρήνο σήμερα σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Ωστόσο, μπορούμε να ευχαριστήσουμε τον Θεό που αυτή η θλίψη είναι μόνο προσωρινή. Η επιστροφή του Χριστού προοριζόταν να φέρει ειρήνη, χαρά και ζωή σε έναν κόσμο που πεθαίνει — και αυτό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα. Αλλά για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να καθιερωθεί μια νέα εξουσία, και αυτό απαιτεί την ανατροπή εκείνης της εξουσίας στην οποία ο Σατανάς υπήρξε ο αόρατος και, στις περισσότερες περιπτώσεις, ο μη αναγνωρισμένος άρχοντας.

Αν έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί οι ηγέτες του κόσμου, απολαμβάνοντας όλα τα πλεονεκτήματα της σημερινής κουλτούρας και της εκπαίδευσης, δεν κατάφεραν να βγάλουν τον κόσμο από την καθοδική του πορεία προς την καταστροφή, η απάντηση βρίσκεται στις προφητείες της Βίβλου. Η απάντηση είναι ότι μια θεία επιρροή έχει παρέμβει στις υποθέσεις των ανθρώπων ως προετοιμασία για την καθιέρωση μιας νέας τάξης — μια επιρροή που ασκείται σταδιακά μέσω της αόρατης παρουσίας του θεϊκού Χριστού.

Η ανατροπή των θεσμών της αμαρτίας και του εγωισμού —αυτών των θεσμών που έχουν καλλιεργήσει την καταπίεση και τον πόλεμο— δεν είναι παρά η αρχή του έργου του θεϊκού Χριστού. Είναι σαν

το νυστέρι του χειρουργού που χρησιμοποιείται για να σώσει τη ζωή ενός ετοιμοθάνατου ασθενούς. Εδώ και περίπου έξι χιλιάδες χρόνια η ανθρωπότητα πεθαίνει. Ο ίδιος ο άνθρωπος δεν μπόρεσε να βρει θεραπεία για το δηλητηριώδες τσίμπημα της αμαρτίας που επιφέρει θάνατο σε όλους. Τώρα ο Χριστός, ο Μέγας Ιατρός, έχει έρθει για να αλλάξει όλα αυτά, και το πρώτο απαραίτητο βήμα είναι να τοποθετήσει την ανθρωπότητα, τον ασθενή, σε ένα νέο περιβάλλον και υπό δίκαιους και ορθούς νόμους. Είναι η προετοιμασία για αυτό που προκαλεί την κατάρρευση της ανθρώπινης εξουσίας παντού σε ολόκληρο τον κόσμο.

ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Οι μόνοι που γνωρίζουν ακόμη το νόημα όσων συμβαίνουν στη γη είναι εκείνοι που, με πίστη, είναι έτοιμοι να δεχτούν τη μαρτυρία του Λόγου του Θεού. Για αυτούς, οι προφητείες της Βίβλου είναι σαν φάρος που τους λέει ότι, παρά την πιο σκοτεινή από όλες τις περιόδους που έχει βιώσει ποτέ ο άνθρωπος, μια λαμπρή νέα μέρα πρόκειται να ξημερώσει. Αυτή θα είναι μια μέρα κατά την οποία οι ευλογίες της υγείας, της χαράς, της ειρήνης και της ζωής θα ακτινοβολούν από την παρουσία του Χριστού, του νέου βασιλιά, εκείνου του ένδοξου, θεϊκού ηγεμόνα που περιγράφεται προφητικά ως «ο Ήλιος της δικαιοσύνης», ο οποίος θα «ανατείλει με θεραπεία στα φτερά του». Μαλαχίας 4:2

Τελικά, όμως, και όχι πολύ μακριά στο μέλλον, πιστεύουμε, όλη η ανθρωπότητα θα αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι υπάρχει μια δύναμη που ασκείται

στις υποθέσεις των ανθρώπων, η οποία υπερισχύει εκείνης των ανθρώπινα συγκροτημένων κυβερνήσεων. Αυτό θα καταστεί εμφανές μέσω της συνεχιζόμενης αποτυχίας των ανθρώπινων προσπαθειών να αποκαταστήσουν οποιαδήποτε μόνιμη ειρήνη και ασφάλεια μεταξύ των ανθρώπων.

Οι ηγέτες του κόσμου σήμερα εξακολουθούν να φαντάζονται ότι είναι οι κύριοι του ανθρώπινου πεπρωμένου, ότι η σοφία τους και η εντυπωσιακή δύναμη των στρατών τους θα είναι σε θέση να επιβάλουν την ειρήνη στα έθνη. Ο τρόπος του Θεού για την εδραίωση της ειρήνης εξακολουθεί να περιφρονείται από τους σοφούς του κόσμου. Όμως, καθώς όλες οι προσπάθειές τους συνεχίζουν να καταλήγουν σε αποτυχία, σταδιακά θα αρχίσουν να στρέφονται προς μια ανώτερη εξουσία για βοήθεια. Αυτό, που αποτελεί ακόμη μια μελλοντική εξέλιξη στην κοσμοϊστορική εποχή στην οποία ζούμε, περιγράφεται από τον προφήτη Μιχαία ως εξής: «Στις έσχατες ημέρες θα συμβεί, ότι το βουνό του οίκου του Κυρίου θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί πάνω από τους λόφους· και οι λαοί θα συρρέουν προς αυτό. Και πολλά έθνη θα έρθουν και θα πουν: «Ελάτε, ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου και στον οίκο του Θεού του Ιακώβ· και θα μας διδάξει τους δρόμους Του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια Του· διότι ο νόμος θα βγει από τη Σιών, και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ». Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, και θα επιπλήξει ισχυρά έθνη από μακριά· και θα μετατρέψουν τα ξίφη τους σε αλέτρια, και τα δόρατά τους σε πριόνια· έθνος δεν θα σηκώσει ξίφος εναντίον έθνους, ούτε θα μάθουν πλέον τον

πόλεμο. Αλλά θα καθίσουν ο καθένας κάτω από την αμπέλου του και κάτω από τη συκιά του· και κανένας δεν θα τους τρομάξει· διότι το στόμα του Κυρίου των Δυνάμεων το έχει πει». Μιχαίας 4:1-4

Πρόκειται για μια πολύ περιεκτική και καθησυχαστική προφητεία, η οποία, υπό το φως των τρεχόντων γεγονότων, θα εκπληρωθεί σύντομα, προς αιώνια χαρά ολόκληρης της ανθρωπότητας. Πρώτον, παρατηρήστε τον χρονικό προσδιορισμό: «Στις έσχατες ημέρες θα συμβεί αυτό». Αυτή η προφητική έκφραση, «τις έσχατες ημέρες», δεν αναφέρεται στην παραδοσιακή ιδέα της καταστροφής, ούτε στην καταστροφή αυτής της γης, ούτε στο τέλος της ανθρωπίνης ύπαρξης πάνω στη γη. Αναφέρεται στις έσχατες ημέρες της σατανικής κυριαρχίας επί των λαών, στις έσχατες ημέρες της αμαρτίας και του θανάτου, στις έσχατες ημέρες του πολέμου και στις έσχατες ημέρες όλων εκείνων των κακών που έχουν πληγεί την ανθρωπότητα από τις ημέρες της Εδέμ μέχρι σήμερα.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ζούμε ήδη στην εποχή αυτών των προφητικών «τελευταίων ημερών» και έχουμε ήδη γίνει μάρτυρες της καταστροφής ορισμένων από τα κακά που έχουν πληγεί τα περισσότερα έθνη. Οι κληρονομικές δυναστείες της Ευρώπης, που καταπίεζαν τους λαούς στο όνομα του Θεού, έχουν ήδη φτάσει στο τέλος τους. Και καθώς οι θεϊκοί σκοποί προχωρούν σε αυτές τις τελευταίες ημέρες, τελικά θα γίνουμε μάρτυρες του τέλους της ολοκληρωτικής δικτατορίας, είτε

κομμουνιστικής, είτε φασιστικής, είτε άλλης μορφής. Θα δούμε επίσης το τέλος του πολέμου και το τέλος του καταστροφικού φόβου που γεμίζει σήμερα τις καρδιές των ανθρώπων.

Πράγματι, οι έσχατες ημέρες που προαναγγέλλονται στις προφητείες αποτελούν μια λαμπρή εποχή για να ζει κανείς, και σύντομα θα πραγματοποιηθεί, όπως έχει δηλώσει ο προφήτης, ότι το βουνό του οίκου του Κυρίου θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών, και οι λαοί θα συρρέουν προς αυτό. Το βουνό του Κυρίου είναι η βασιλεία του Κυρίου. Ο Δανιήλ, στο δεύτερο κεφάλαιο της προφητείας του, απεικονίζει συμβολικά την ανθρώπινη κυριαρχία επί της γης με μια λαμπρή, ανθρωπόμορφη εικόνα, και το τέλος αυτής της κυριαρχίας απεικονίζεται με την καταστροφή αυτής της εικόνας. Το όργανο της καταστροφής παρουσιάζεται ως μια πέτρα, η οποία τελικά μεγαλώνει μέχρι να γίνει ένα μεγάλο βουνό που γεμίζει ολόκληρη τη γη. Στην ερμηνεία του για αυτή την θαυμαστή προφητεία, ο Δανιήλ μας λέει ότι αυτό το βουνό που γεμίζει ολόκληρη τη γη είναι η βασιλεία του Θεού.

Ο προφήτης Μιχαίας περιγράφει αυτό το βουνό, ή βασίλειο του Κυρίου, ως το βουνό του οίκου του Κυρίου. Αυτός ο οίκος του Κυρίου είναι ο κυβερνών οίκος του Θεού, που αποτελείται από εκείνους τους οποίους οι Γραφές προσδιορίζουν ως τη δική Του οικογένεια υιών. Ο Ιησούς είναι ο αρχηγός μεταξύ αυτών, και μαζί Του θα είναι εκείνοι που έχουν αποδεχτεί την πρόσκληση να υποφέρουν και να πεθάνουν μαζί Του. Σε αυτούς δίνεται η υπόσχεση ότι θα ζήσουν και θα βασιλεύσουν μαζί Του. Ο Απόστολος

Παύλος καθησυχάζει τους οπαδούς του Κυρίου σχετικά με αυτό το θέμα, λέγοντας: «Το ίδιο το πνεύμα μαρτυρεί μαζί με το πνεύμα μας, ότι είμαστε παιδιά του Θεού· και αν είμαστε παιδιά, τότε και κληρονόμοι· κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Χριστού· ώστε, αν πάσχουμε μαζί Του, να δοξαστούμε και εμείς μαζί Του». Ρωμαίους 8:16,17

Η θαυματουργική θεία δύναμη εγγυάται την επιτυχία αυτής της νέας κυβέρνησης. Ο Σατανάς νόμιζε ότι είχε σκοτώσει τον Ιησού, τον Πρίγκιπα της ειρήνης και τον Βασιλιά των βασιλέων, αλλά η θεία δύναμη τον ανέστησε από τους νεκρούς. Όσοι υπέφεραν και πέθαναν μαζί Του ανασταίνονται από τους νεκρούς σε αυτό που οι Γραφές ονομάζουν «πρώτη ανάσταση», ώστε να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό. Αποκάλυψη 20:6

Σε μια προφητεία που περιγράφει τη νικηφόρα βασιλεία του βασιλείου του Χριστού, ο Ησαΐας μας λέει ότι «ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θα το πραγματοποιήσει αυτό» (Ησαΐας 9:7). Όταν σκεφτόμαστε ότι η δύναμη του Θεού έχει ήδη αναστήσει τον Βασιλιά των βασιλέων από τους νεκρούς και ότι η θεία δύναμη χρησιμοποιείται επίσης για να επαναφέρει στη ζωή τους συνεταίρους του στη βασιλεία, μπορούμε να αμφιβάλλουμε για την ικανότητα του Κυρίου να εκπληρώσει όλες τις καλές υποσχέσεις Του μέσω αυτού; Σίγουρα όχι!

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

Ας προσέξουμε, λοιπόν, περαιτέρω τι έχει υποσχεθεί. Ο προφήτης Μιχαΐας δηλώνει ότι αυτό το βασιλικό οίκο

του Θεού θα εγκαθιδρυθεί στην κορυφή των βουνών, ή των βασιλείων — δηλαδή, θα κατέχει κυρίαρχη θέση στις υποθέσεις όλων των εθνών, διότι, όπως αναφέρει ο Ησαΐας, «Δεν θα υπάρχει τέλος στην αύξηση της βασιλείας του και της ειρήνης του». Ησαΐας 9:7

«Και οι λαοί θα συρρέουν προς αυτό», συνεχίζει η προφητεία του Μιχαία. Η ανθρώπινη εμπειρία μέχρι τώρα έχει δείξει ότι, όταν οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις επιδίωκαν να επεκτείνουν τις σφαίρες επιρροής τους σε άλλα έθνη, πολλοί κατέφευγαν σε άλλες χώρες αναζητώντας καταφύγιο. Όμως, δεν θα συμβεί το ίδιο στην περίπτωση της βασιλείας του Χριστού. Καθώς οι λαοί θα μαθαίνουν για την επεκτεινόμενη εξουσία της, θα συρρέουν προς αυτήν, όπως δηλώνει ο προφήτης.

Δίνοντάς μας περαιτέρω λεπτομέρειες στην ίδια κατεύθυνση, η προφητεία συνεχίζει: «Και πολλά έθνη θα έρθουν και θα πουν: Ελάτε, ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, [...] και θα μας διδάξει τους δρόμους Του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια Του». Μέχρι να εκπληρωθεί αυτό το τμήμα της προφητείας, τα έθνη θα έχουν συνειδητοποιήσει τη ματαιότητα και την ανοησία των δικών τους τρόπων. Καθώς κάθε προσπάθειά τους να σώσουν τον κόσμο από το χάος και την καταστροφή θα έχει αποτύχει, θα είναι τότε έτοιμα να στραφούν μόνο προς Εκείνον που μπορεί να προσφέρει τη λύση, δηλαδή τον Χριστό, αυτόν που μέχρι τότε θα έχει αναγνωριστεί ως ο νόμιμος βασιλιάς της γης.

Όταν τα έθνη είναι πρόθυμα να μάθουν τους δρόμους του Κυρίου και να τους εφαρμόσουν, ποιο θα είναι το

αποτέλεσμα; Θα είναι ένα εξαιρετικά ευτυχές αποτέλεσμα, διότι η προφητεία δηλώνει ότι θα μετατρέψουν τα ξίφη τους σε αλέτρια και τα δόρατά τους σε πριόνια, και ότι δεν θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. Η ανθρώπινη σοφία πάντα υποστήριζε ότι ο μόνος τρόπος για να διατηρηθεί η ειρήνη είναι να είναι κανείς προετοιμασμένος για πόλεμο, αλλά αυτή η σειρά θα αντιστραφεί από τον νέο βασιλιά της γης, διότι καθώς τα έθνη θα υπαχθούν στην ιερή επιρροή των νόμων της βασιλείας, οι πόροι της γης, οι οποίοι παλαιότερα διοχετεύονταν για να παρέχουν τα μέσα του πολέμου, θα χρησιμοποιηθούν για να προμηθεύσουν τους ανθρώπους με τα απαραίτητα για τη ζωή.

Ούτε θα μάθουν πια τον πόλεμο! Σκεφτείτε τις βαθιές αλλαγές στην ανθρώπινη νοοτροπία και εμπειρία που υπονοούν αυτές οι λίγες λέξεις! Καταργούν τις στρατολογήσεις σε καιρό ειρήνης και τις επιστράτευσεις σε καιρό πολέμου. Διαβεβαιώνουν τις μητέρες όλων των εθνών ότι δεν θα μεγαλώνουν τους γιους τους για να χάσουν τη ζωή τους στον πόλεμο. Καταργούν τον μιλιταρισμό σε όλες τις άσχημες μορφές του. Απομακρύνουν τον φόβο από τις καρδιές των ανθρώπων, καθώς όλοι συνειδητοποιούν ότι όταν τα έθνη δεν μαθαίνουν πλέον τον πόλεμο, δεν θα εμπλέκονται σε πόλεμο. Ευχαριστούμε τον Θεό για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που παραλείπει από το πρόγραμμα σπουδών του τη στρατηγική του πολέμου!

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΠΕΛΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΚΙΑ

Επειδή οι άνθρωποι θα μάθουν και θα εφαρμόζουν τότε τους τρόπους της ειρήνης και της δικαιοσύνης, θα έχουν οικονομική ασφάλεια. Αυτή η διαβεβαίωση μας δίνεται σε εκείνη την όμορφη εικόνα όπου κάθε άνθρωπος κάθεται κάτω από την αμπέλου και τη συκιά του. Αυτός είναι απλώς ένας άλλος τρόπος να πούμε ότι, υπό τη διακυβέρνηση της βασιλείας του Χριστού, οι πόροι της γης θα είναι διαθέσιμοι σε όλους και ότι τα δικαιώματα όλων να μοιράζονται αυτούς τους πόρους θα εγγυώνται οι νόμοι της θείας βασιλείας. Επειδή αυτό θα ισχύει, η προφητεία προσθέτει: «Και κανείς δεν θα τους τρομάξει». Δόξα στον Θεό για αυτή τη διαβεβαίωση της ελευθερίας από τον φόβο.

Κανείς δεν θα τους φοβίσει! Ο φόβος της επιθετικότητας στοιχειώνει τα μυαλά όλων των ανθρώπων σήμερα, και αυτός ο φόβος δεν περιορίζεται στην πιθανή ή επαπειλούμενη επιθετικότητα των εθνών. Η οικονομική επιθετικότητα, με την επακόλουθη εκμετάλλευση των τιμών, προκαλεί εξίσου σοβαρά δεινά στις μάζες. Έτσι, ο φόβος, που γεννιέται από την απανθρωπιά του ανθρώπου προς τον άνθρωπο σε πολλούς τομείς, συνεχίζει να καταστρέφει την κληρονομιά της ειρήνης και της χαράς, η οποία αποτελεί δικαίωμα κάθε ανθρώπινου όντος, των οποίων οι αρχικοί γονείς δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα του Θεού. Σύμφωνα με τους νόμους της βασιλείας του Χριστού, αυτό το δικαίωμα θα αποκατασταθεί, διότι τότε κανείς δεν θα τους τρομάξει.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΕ

Όσο όμορφη και καθησυχαστική κι αν είναι η προφητεία του Μιχαία, δεν παρουσιάζει το πλήρες σχέδιο του Θεού σχετικά με την ανθρώπινη μοίρα υπό την κυριαρχία του Χριστού. Ένας κόσμος χωρίς πόλεμο και χωρίς τον φόβο του πολέμου θα ήταν ένας πολύ καλύτερος κόσμος από αυτόν που τώρα φτάνει στο τέλος του. Και αν προσθέταμε σε αυτό τη βεβαιότητα της οικονομικής ασφάλειας για όλους, θα είχαμε έναν κόσμο του είδους που οι φιλόσοφοι έχουν ονειρευτεί, αλλά δεν μπόρεσαν ποτέ να δημιουργήσουν. Ωστόσο, θα εξακολουθούσαν να υπάρχουν άλλοι φόβοι, καθώς και θλίψη, πόνος και θάνατος.

Θα υπήρχε ακόμα ο φόβος του θανάτου, και λόγω των παραλογικών διδασκαλιών του Μεσαίωνα, θα υπήρχε φόβος για το τι βρίσκεται πέρα από τον θάνατο. Θα υπήρχε ακόμα η ανάγκη για νοσοκομεία, γιατρούς και νεκροθάφτες. Αλλά δόξα τω Θεώ για τις άλλες υποσχέσεις του Λόγου Του, οι οποίες μας διαβεβαιώνουν ότι ακόμη και η ασθένεια και ο θάνατος, με όλα τα συναφή κακά τους, πρόκειται να καταστραφούν από τη βασιλεία του Χριστού.

Έχουμε ήδη επισημάνει τη διαβεβαίωση του Παύλου για την καταστροφή του θανάτου στη βασιλεία του Θεού. Τώρα ας δούμε την προφητεία του Ησαΐα 25:6-9. Στην προφητεία αυτή, όπως και στην προφητεία του Μιχαία, η βασιλεία του Κυρίου συμβολίζεται από ένα βουνό, και μας λέγεται ότι σε αυτό το βουνό ο θάνατος θα καταποθεί από τη νίκη, και ότι «ο Κύριος ο Θεός θα

σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα... Και θα ειπωθεί εκείνη την ημέρα», συνεχίζει ο προφήτης, «Αυτός είναι ο Θεός μας· Τον περιμέναμε, [...] θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία Του».

Αυτή η ελπίδα σωτηρίας για μια φυλή που πεθαίνει αναφέρεται από τον Απόστολο Πέτρο στο Νέο Διαθήκη. Στην προφητεία του Πέτρου, αυτός μιλάει για το σκοπό της Δεύτερης Παρουσίας του Χριστού, ότι θα φέρει αυτό που περιγράφει ως «καιροί αποκατάστασης των πάντων, τα οποία ο Θεός έχει μιλήσει δια του στόματος όλων των αγίων προφητών Του από την αρχή του κόσμου». (Πράξεις 3:20,21). Πράγματι, χαιρόμαστε για την πληροφορία ότι η Δευτέρα Παρουσία δεν θα οδηγήσει στην καταστροφή των πάντων, συμπεριλαμβανομένης της γης, αλλά μάλλον στην αποκατάσταση ή την ανανέωση όλων των πραγμάτων. Αυτό θα σημαίνει την αποκατάσταση της υγείας για τους ζωντανούς και την ανάσταση των νεκρών.

Η δεύτερη παρουσία του Χριστού έχει ήδη ως αποτέλεσμα την καταστροφή της παρούσας κακής τάξης πραγμάτων, ως προετοιμασία για την κυριαρχία Του που θα βασίζεται στη δικαιοσύνη και την αγάπη. Όμως, αυτή είναι απλώς η καταστροφή των εγωιστικών θεσμών των ανθρώπων. Η ανθρωπότητα, οι ζωντανοί και οι νεκροί, εφόσον υπακούουν στους νόμους του Θεού, θα αποκατασταθούν σε ό,τι χάθηκε εξαιτίας της αμαρτίας. Ο άνθρωπος δεν έχασε μια κατοικία στον ουρανό, αλλά στη γη. Η γη δημιουργήθηκε για τον άνθρωπο, και όταν ο άνθρωπος δημιουργήθηκε, του δόθηκε κυριαρχία επί

της γης. Όμως, αυτή η κυριαρχία, καθώς και η ίδια η ζωή του, χάθηκαν εξαιτίας της αμαρτίας. Αυτός ο χαμένος παραδείσος πρόκειται να αποκατασταθεί, και είναι αυτό το έργο της αποκατάστασης που περιγράφεται από τον Απόστολο Πέτρο ως «καιροί αποκατάστασης των πάντων». Δηλώνει ότι αυτός ο μεγαλοπρεπής σκοπός του Θεού είχε προφητευθεί από τους αγίους προφήτες Του από την αρχή του κόσμου, με ένα από τα παραδείγματα αυτής της προφητικής μαρτυρίας να είναι η υπόσχεση του Θεού προς τον Αβραάμ.

Μια άλλη από αυτές τις προφητικές δηλώσεις που περιγράφουν τις ευλογίες της αποκατάστασης που θα έρθουν στον λαό υπό την διοίκηση της βασιλείας του Χριστού είναι αυτή που έχει ήδη αναφερθεί — εκείνη η ευλογημένη υπόσχεση ότι ο θάνατος θα καταποθεί από τη νίκη, και ότι ο Κύριος ο Θεός θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα. Σκεφτείτε τη μεταβολή που θα επέλθει στην ανθρώπινη εμπειρία! Ο Θεός θα σκουπίσει τα δάκρυα των ανθρώπων αφαιρώντας την αιτία της θλίψης τους· και σκεφτείτε τις πολλές αιτίες θλίψης που υπάρχουν στον κόσμο σήμερα και τι θα σημαίνει για όλη την ανθρωπότητα όταν αυτές εξαλειφθούν!

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ένας άλλος προφήτης του Θεού, περιγράφοντας τους καιρούς της αποκατάστασης, δήλωσε ότι «θα έρθει η επιθυμία όλων των εθνών». (Αγγαίος 2:7). Όλα τα έθνη επιθυμούν ειρήνη· επιθυμούν ασφάλεια από την επιθετικότητα· επιθυμούν ευημερία για τον λαό τους·

και ο προφήτης Δαβίδ δηλώνει για τον νέο βασιλιά της γης, τον Χριστό, ότι «θα κρίνει τους φτωχούς του λαού, θα σώσει τα παιδιά των ενδεών και θα συντρίψει τον καταπιεστή». Ψαλμός 72:4

Σε μια άλλη υπόσχεση αποκατάστασης, ο προφήτης Ησαΐας δηλώνει ότι τότε — δηλαδή, κατά τη βασιλεία του Χριστού και της Εκκλησίας Του — «ο χωλός θα περπατάει σαν ελάφι, και η γλώσσα του μουγού θα ψάλλει». Λέει επίσης ότι «τα μάτια των τυφλών θα ανοίξουν, και τα αυτιά των κωφών θα ξεμπλοκαριστούν». (Ησαΐας 35:5,6). Αυτό αναμφίβολα αναφέρεται σε όσους είναι τυφλοί και κουφοί στα πράγματα του Θεού. Αυτοί είναι εκατομμύρια, διότι ο Απόστολος Παύλος μας λέει ότι ο θεός αυτού του παρόντος κακού κόσμου, που είναι ο Σατανάς ο Διάβολος, έχει τυφλώσει τα μάτια όλων όσων δεν πιστεύουν, και έτσι τους έχει εμποδίσει να γνωρίσουν, να αγαπήσουν και να δοξάσουν τον αληθινό Θεό της αγάπης. 2 Κορινθίους 4:4

Ένας άλλος προφήτης του Θεού, περιγράφοντας τις ευλογίες της αποκατάστασης από μια ακόμη διαφορετική οπτική γωνία, αναφέρει για τα χίλια χρόνια της βασιλείας του Χριστού ότι τότε «η γνώση της δόξας του Κυρίου θα γεμίσει τη γη, όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα» (Αβακούμ 2:14). Ο λαός δεν θα λατρεύει πλέον διάφορους θεούς ούτε θα υποστηρίζει αντικρουόμενες θρησκευτικές πεποιθήσεις. Σχετικά με αυτό, μια άλλη προφητεία δηλώνει ότι ο Θεός «θα δώσει στον λαό μια καθαρή γλώσσα [ή μήνυμα]» και ότι «θα επικαλούνται το όνομα του Κυρίου για να τον υπηρετούν ομόφωνα» (Ζεφανία 3:9). Τότε ο λαός θα

είναι ελεύθερος να λατρεύει και να υπηρετεί τον αληθινό Θεό της αγάπης με όλη του την καρδιά και με αληθινή κατανόηση.

Στο Βιβλίο της Αποκάλυψης, έχουμε μια άλλη θαυμάσια υπόσχεση για τις ευλογίες που θα λάβει ο λαός κατά τη βασιλεία του Χριστού. Δηλώνει ότι τότε «θα σκουπίσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους. Δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε πένθος, ούτε κλάμα, ούτε πόνος, διότι η παλιά τάξη των πραγμάτων έχει παρέλθει». Αποκάλυψη 21:4

Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς έναν κόσμο στον οποίο δεν υπάρχει θάνατος, αλλά ο Θεός έχει υποσχεθεί ότι θα είναι έτσι, και εμείς το πιστεύουμε και αντλούμε θάρρος. Αν μια τέτοια υπόσχεση είχε δοθεί από κάποιον λιγότερο ισχυρό από τον Θεό, θα ήταν δικαιωμένοι να αμφιβάλλουμε. Αλλά ο Δημιουργός μπορεί να εκπληρώσει τέτοιες υποσχέσεις, διότι είναι η πηγή της ζωής. «Σ' Αυτόν ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε», δήλωσε ο Απόστολος Παύλος. Πράξεις 17:28

Δεν καταλαβαίνουμε τι μας κάνει να ζούμε και τι μας δίνει τη δύναμη να κινούμαστε, αλλά ο Θεός το ξέρει, και είναι απολύτως ικανός να δώσει αιώνια ζωή σε όλους όσους θα υπακούσουν στους νόμους της βασιλείας του Χριστού. Και ακριβώς αυτό έχει υποσχεθεί να κάνει. Για αυτόν τον σκοπό επιστρέφει ο Χριστός και ιδρύει τη βασιλεία Του. Οι Γραφές αναφέρουν, ωστόσο, ότι όποιος, υπό τις ευνοϊκές συνθήκες εκείνης της εποχής, αρνηθεί να πιστέψει και να υπακούσει, θα «εξολοθρευθεί από τον λαό», όπως το θέτει ο Πέτρος (Πράξεις 3:23). Η αιώνια ζωή θα

δοθεί μόνο σε όσους πληρούν τις προϋποθέσεις μέσω της πίστης και της υπακοής.

ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΕΛΠΙΔΑΣ

Αυτή είναι η λαμπρή ελπίδα που μπορεί τώρα να προσφερθεί στους ανθρώπους ενός ταλαιπωρημένου και γεμάτου φόβο κόσμου. Είναι μια λαμπρή ελπίδα, και διακηρύσسونτάς την ακολουθούμε τη συμβουλή του προφήτη όταν έγραψε: «Πείτε σε όσους έχουν φοβισμένη καρδιά: Να είστε δυνατοί, μη φοβάστε· ιδού, ο Θεός σας θα έρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· θα έρθει και θα σας σώσει». Ησαΐας 35:4

Ένα από τα περιγραφικά ονόματα που δίνονται στην εποχή μας στην προφητεία είναι η Ημέρα της Εκδίκησης. Είναι μια εποχή κατά την οποία η δίκαιη οργή του Θεού εκδηλώνεται με την ανατροπή των αιώνιων συστημάτων και θεσμών της αμαρτίας και της καταπίεσης. Ενώ οι άνθρωποι βιώνουν φόβο και αγωνία λόγω της εκρίζωσης αυτού του παρόντος κακού κόσμου, ο τελικός σκοπός του Θεού είναι να σώσει τους ανθρώπους από την αμαρτία και τον θάνατο μέσω της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Χριστού. Ως εκ τούτου, μπορούμε να πούμε στον κόσμο σήμερα, σε αυτόν τον κόσμο γεμάτο φόβο: «Μη φοβάστε», , διότι η θεία παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων θα φέρει σύντομα ειρήνη, υγεία και ζωή, καθώς και την ευκαιρία για αιώνια σωτηρία σε όλες τις οικογένειες της γης.